

Ben Kimim

– yasin-semih-mert · 25 Ekim 2025

Başkalarını kurtardım ama kendime zaman kalmadı

Yollar açtım, yükler aldım,
Birinin gülüşü için kendi sessizliğime gömüldüm.
Geceleri uykusuz, gündüzleri yorgun,
Bir kahraman gibi değil, bir gölge gibi yaşadım.

Kırık saatler biriktirdim cebimde,
Her tik tak başkasına umut, bana eksiklik.
Bir çığlık sustuğumda, bir nefes verdim,
Ama kendi soluğum hep yarım kaldı.

Aynaya bakınca tanımadım kendimi,
Yüzümde başkalarının hikâyeleri vardı.
Ben neredeydim, ne zaman kayboldum?
Bir adım geri atsam, dünya mı dururdu?

Şimdi soruyorum kendime,
Kurtarmak mıydı görevim, yoksa unutulmak mı?
Belki de en büyük kurtuluş,
Kendine dönmeyi öğrenmektir sonunda.